

Griffennummer 2320 /2018
Datum van uitspraak 17 SEPTEMBER 2018
Notitienummer parket

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDE**

3568

bediende, geboren te op
wonende te⇒ Ter terechtzitting van 04 juni 2018 vertegenwoordigd door mr. K. Van De
Sijpe, advocaat te Sint-Niklaas**1. TENLASTELEGGING**

A.

Als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, werden uitgevoerd

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als ,
eigendom van , geboren te op
, wonende te , bij schenkingsakte van ,
verleden door notaris te ;

meer bepaald als eigenaar te hebben toegestaan dat zonder stedenbouwkundige vergunning een houten stal werd opgericht

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 07.07.2013 tot 01.01.2014 (st. 17, 61)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 04 juni 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De feiten zijn strafbaar gebleven op basis van artikel 6.2.1 van de VCRO met identieke straffen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 10 februari 2015 stelt de gemachtigde ambtenaar van de stad vast dat op een terrein te , | zonder vergunning een houten stal werd opgericht achter een bestaande woonkavel, in agrarisch gebied. De stal is 11 x 12 m groot en de hoogte gaat van 4 m naar 3 m. De stal was oorspronkelijk bedoeld als schuthok voor paarden en werd opgericht door | (deze persoon is overleden). De stal wordt nu geëxploiteerd door | | als kweekstal voor herdershonden. De eigenaar van het terrein is beklaagde. Op 17.07.2015 werd een regularisatievergunning aangevraagd. De vergunning werd geweigerd op 9 november 2015 door het college van burgemeester en schepenen van de stad.

Beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- Zij is eigenaar van de gronden.
- De stal is gebouwd in opdracht van haar overleden echtgenoot (°).
- De stal werd zonder vergunning opgetrokken in 2013. De werken werden uitgevoerd door Hij heeft alles zelf gedaan, zonder architect of aannemer. De stal wordt thans gebruikt door haar schoonzoon.

verklaart bij herverhoor dat de kwekerij thans verhuisd is.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.2.4 (oud) van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal.

De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagde de feiten niet betwist, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging en dienen deze feiten haar dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit haar strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde heeft haar eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Haar handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte en het landschap. Ook justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan dat duurzame ontwikkeling en dus aandacht voor het leefmilieu en de ruimtelijke ordening belangrijk zijn, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving.

Beklaagde heeft een blanco strafregister.

Beklaagde verzoekt de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te staan. Het openbaar ministerie adviseert positief m.b.t. de vraag tot opschorting. De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- de omstandigheid dat de beklaagde zich in het verleden nooit schuldig heeft gemaakt aan wederrechtelijke daden, zoals blijkt uit haar blanco strafregister, zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde niet zal hervallen;
- beklaagde een regularisatievergunning bekwam;
- de maatregel van aard is om haar sociale integratie niet in het gedrang te brengen.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn. De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden. De duur van de opschorting wordt gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op drie jaar.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere of voor een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Een herstellvordering werd opgemaakt. Men vordert het volgende herstel.

- Het herstel in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van de opgerichte stalling (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein.
- Binnen een termijn van 12 maanden.
- Onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.
- Met uitsluiting van een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis van het gerechtelijk wetboek.

De herstellvordering verkreeg het positief advies (8 juli 2016) van de Hoge Raad van het Handhavingsbeleid. Uit de stukken neergelegd door de verdediging van beklaagde blijkt dat het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad op 18 mei 2018 heeft beslist om de constructie te regulariseren, mits de dakhoogte van de stal wordt aangepast en beperkt tot 3,5 m.

De rechter kan in het geval van een regularisatievergunning, het herstel niet meer bevelen, tenminste zolang die vergunning bestaat, voor zover de regularisatie wettig werd bevonden en mits de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd.

Alvorens recht te doen over de herstellvordering, dient de rechtbank door de gemachtigde ambtenaar van de Stad te laten nagaan of de stal werd aangepast aan de daartoe afgeleverde vergunning.

4. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2;

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank **VERKLAART** beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A;

De rechtbank **GELAST** de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde **gedurende een proeftermijn van drie jaar**, daar het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, de tenlastelegging bewezen is verklaard en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden heeft opgelopen en er gronden zijn om aan te nemen dat de beklaagde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd schuldig verklaard niet meer zal schuldig maken.

Bijdrage - vergoeding - kosten

Veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20** euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **269,79** euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verzoekt het Openbaar Ministerie om via de gemachtigde ambtenaar van de Stad na te gaan of de toestand ter plaatse thans conform is met de afgeleverde regularisatievergunning van 18.05.2018.

De rechtbank stelt de zaak in voortzetting naar de zitting van **MAANDAG 05 NOVEMBER 2018** om **09u00**.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van
ZEVENTIEN SEPTEMBER TWEEDEUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
E. Hubain, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS